

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
IVAN GRAU, director financer
ORIOL GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
LEANDRE BASANTA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**LA RESTAURACIÓ I ELS CURSOS
DE FORMACIÓ A CATALUNYA**

Ramon Tremosa
i Balcells

Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.cat

AL PEU DEL CANÓ

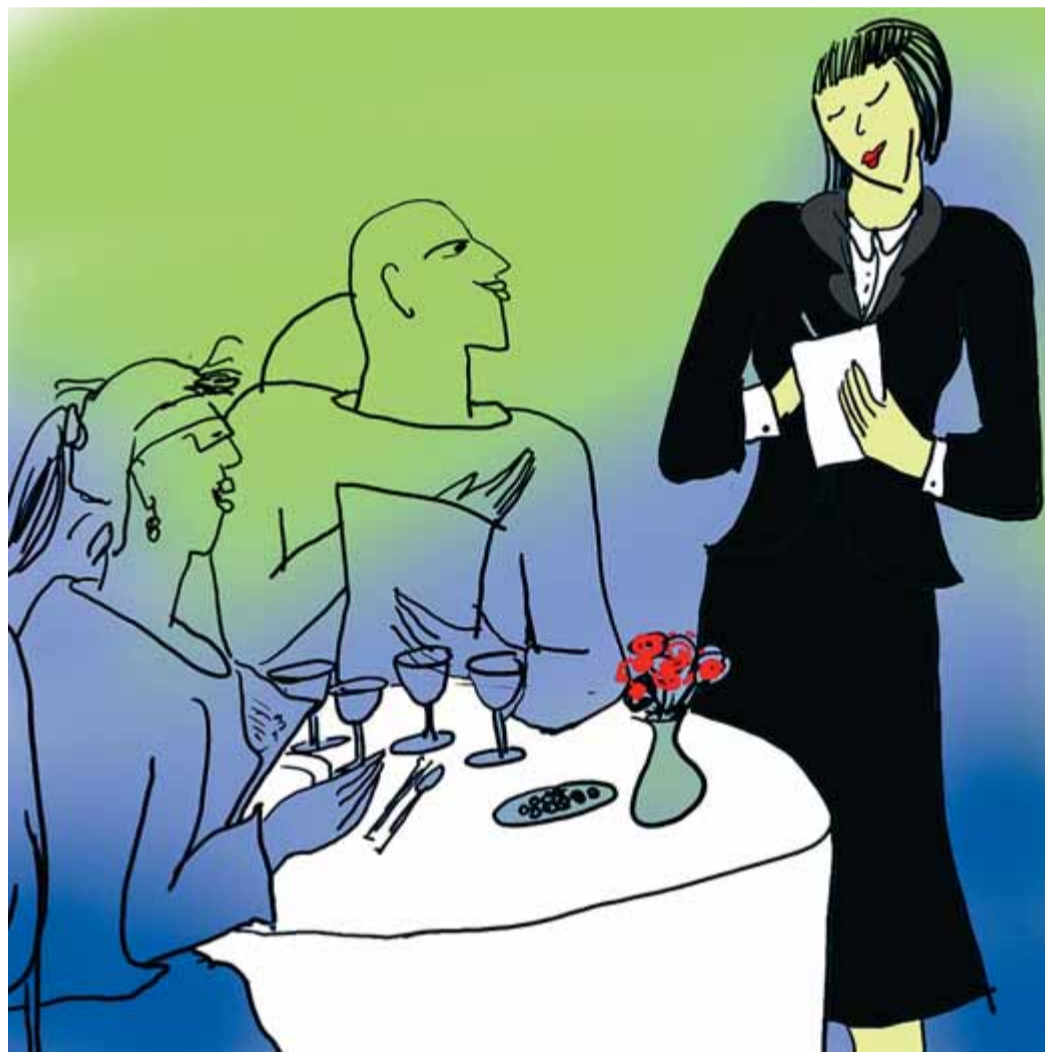
Llegir al
metro (1)

Bon Profit

Avui una representació del govern de Suècia visita la secretaria de Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya, per tal d'informar-se amb més detall sobre el seu recent programa de formació Profit (Programa per a la Restauració Orientat a la Formació Integral dels Treballadors). Aquest programa es proposa d'aconseguir, per mitjà de la realització de cursos de formació, una millora en la qualitat del servei a la restauració a Catalunya. Al mateix temps, el programa Profit es proposa facilitar als cambrers els recursos lingüístics en català més bàsics, per tal de que aquests puguin comunicar-se en la llengua catalana en la seva activitat professional diària. El programa Profit és el primer programa de formació d'una administració pública de Catalunya en el qual són els empresaris els qui decideixen els horaris dels cursos de formació que rebran els seus treballadors. Aquests cursos, que es realitzen als mateixos llocs de treball, als restaurants, han comptat des del primer moment amb la col·laboració dels diferents gremis d'hostaleria i de restauració de Catalunya, així com també, per exemple, de la unió d'associacions xineses de Catalunya. I és que el govern suec, a banda d'estar interessat en els aspectes de millora de la qualitat de servei professional dels cambrers a Catalunya, encara ho està més a comprovar fins a quin punt les proves pilot del programa Profit han estat exitoses (que ho han estat) pel que fa a la integració lingüística dels cambrers. A Suècia, com a passa a Catalunya, un percentatge elevat i creixent del personal que ofereix aquest servei als restaurants està format per emigrants de fora de la Unió Europea.

A CATALUNYA EXISTEIXEN aproximadament 21.000 establiments de restauració, segons l'Observatori de Turisme de Catalunya. La presència de persones treballadores immigrants es constata en el 98% de les empreses i en un 58% d'aquestes les persones treballadores immigrants representen el 50%, o més, de la plantilla total. Aquestes dades suposen que, de les 90.000 persones que treballen al sector, unes 37.000 (41% del total) procedeixen de la nova immigració. Des d'un punt de vista d'eficiència econòmica és del tot necessari una integració laboral de qualitat de tota aquesta mà d'obra, que ha vingut a casa nostra a suplir una insuficiència d'oferta laboral per part dels treballadors locals. I des d'un punt de vista de país encara és més necessària que aquesta integració laboral de qualitat vingui del bracet de la llengua catalana: el foment del català com a llengua d'oportunitats i de dret social, tot facilitant-ne l'aprenentatge i el seu ús habitual, hauria de ser la gran prioritat del govern d'entesa. Per això sobta tant l'absència de conselleres del PSC en l'organització d'aquest programa Profit impulsat des del govern de Catalunya, que inclou només la participació de tres conselleres republicanes.

COM ÉS QUE LA CONSELLERIA de Treball, del PSC, ni participa ni coopera en l'organització de cap dels més de 200 cursos proposats? Aquests cursos, que ja es duen a terme als mateixos restaurants, acolliran uns 2.500 treballadors aquest any 2008. Aquests cursos, que per primera vegada

LLUÏSA JOVER

“A Suècia, com a passa a Catalunya, un percentatge elevat i creixent del personal que ofereix aquest servei als restaurants està format per emigrants de fora de la Unió Europea”

es duran a terme a quasi totes les comarques de Catalunya, comprenen una formació de 20 hores cadascun: 10 hores de qualitat de servei i d'atenció al client i 10 hores d'ensenyament del català amb un vocabulari específic aplicat al servei de restauració. ¿Com és que alguns grans ajuntaments socialistes, que van mostrar en un primer moment la seva disposició total a participar en un projecte en què ja estan col·laborant des de petits restaurants fins al Celler de Can Roca o el Casino de Peralada, ara fan boicot al programa Profit? Per què aquest programa ha estat invisible, en la seva presentació i posada en marxa, per a una gran part de la premsa escrita d'aquest país? Aquestes són coses del PSC: men-

tre Franco Frattini, nou ministre d'Exteriors a Itàlia i excomissari europeu de Justícia i Interior, acaba de dir que Europa necessita immigrants legals en molts sectors i que la seva integració laboral de qualitat serà la clau de volta de la seva integració social i cívica, el nou ministre Corbacho sembla molt més pendent de donar als immigrants el dret de vot a les properes eleccions.

LA SECRETARIA DE COMERÇ i Turisme de la Generalitat acaba d'activar fa poc també una excel·lent pàgina web, www.gastroteca.cat, que presenta una exhaustiva mostra de productes gastronòmics catalans per comarques, amb tot un seguit d'informació sobre com adquirir-los, les fires i festes que s'organitzen arreu del país, etc. Curiosament, la gastroteca tampoc no compta amb el suport de la conselleria d'Agricultura, també ens mans del PSC. D'exemples de bona gestió com els que aquí es descriuen se'n poden trobar fàcilment en algunes conselleres republicanes. Si després Esquerra Republicana baixa a les urnes, sense capitalitzar des del govern la bona gestió que en alguns casos està duent a terme, és que alguna cosa de fons falla. I mentre esperem que en el seu proper congrés Esquerra debati sobretot sobre estratègies polítiques, més que no pas sobre persones, cal celebrar l'aparició de programes com el Profit i la gastroteca, que fan avançar alhora la qualitat de la nostra força laboral i la salut i l'ús de la llengua del país.

Isabel
Olesti

Espectora

Tinc una certa i malaltissa tendència a observar (el que sigui). I l'altre dia, viatjant en metro, em vaig quedar meravellada davant la quantitat de gent que llegia, cosa que tira per terra la vella i catastròfica sentència que afirma que aquí no llegeix ni Déu. És clar que la majoria tenien entre les mans els diaris gratuïts que es reparteixen per les andanes i les boques del metro, però per alguna cosa es comença. Dumas, Follett, Rodoreda, McEwan... N'hi havia uns quants que fins i tot llegien a peu dret, agafats com podien d'una barra, com el cas de la noia que tenia entre les mans la versió original d'*El comte de Montecristo*. Era, potser, que els aires de Sant Jordi animaven els ciutadans a la lectura? No ho crec, perquè el dia del meu descobriment encara faltaven dues setmanes.

Ara em ve al cap l'anècdota que em va passar fa molts anys al metro de Nova York. Observant la gent em vaig adonar que la noia que tenia al meu davant llegia un llibre d'una autora catalana. Es tractava d'*Estudi en lila*, de la Maria Antònia Oliver (crec que era la versió anglesa). No em vaig poder resistir a dir-li que jo també era escriptora i catalana i com que vaig veure que sabia de què li parlava i que li feia molta gràcia li vaig preguntar com és que el llegia. Sinçerament, ara no recordo la història, però crec que tant ella com jo vam quedar una mica al·lucines de la coincidència. ¿Deuria pensar, ella, que el món era ple d'escriptores catalanes i que ens quedàvem meravel·lades de sorprendre algú llegint-nos? En aquell moment se'm va encendre una llumeta. Estava a punt de fer una bogeria.